

A la recerca de l'onada perfecta

«AÑOS SALVAJES» ▶ EL PERIODISTA NORD-AMERICÀ WILLIAM FINNEGAN, GUANYADOR DEL PREMI PULITZER DE 2016, RESSEGUEIX LES SEVES MEMÒRIES PARTINT DEL SURF, UNA PASSIÓ AMB LA QUAL VA DESCOBRIR EL SENTIT DE LA VIDA

WILLIAM FINNEGAN
«Años salvajes»
LIBROS DEL ASTEROIDE
600 PÀGINES

Libros del Asteroide publica «Años Salvajes», de William Finnegan (Nova York, 1952), Premi Pulitzer 2016 de biografia, unes apassionants memòries en què el periodista confessa la seva passió pel surf. Una recerca del sentit de la vida amb els peus en una taula sobre escuma d'onada.

MATÍAS CROWDER

■ L'onada perfecta potser no existeix, però la seva idea, el seu somni, inspira William Finnegan i el guia en la seva recerca per la resta del món. Un viatge que el portarà a recórrer Samoa, Indonèsia, Fiji, Java, Austràlia i Sud-àfrica. Abans de complir 18 anys, Finnegan havia recorregut almenys vint països a la recerca d'aquell somni.

Llibre amb aparença de relat esportiu, *Años Salvajes* recalca aviat en la recerca de veritats essencials de l'ésser humà. Filosofia amb olor de mar, idees curades amb la parafina dels surfistes, girs i tubs d'una vida d'aventures. Perquè el surf de l'autor no és només aquell esport que consisteix a lliscar i fer piruetes damunt d'una onada. El surf de Finnegan és la connexió mateixa amb l'Oceà, la seva pretensió d'entesa amb aquell món que li

sembla un misteri. La vida que relata, des dels seus inicis al mar de Califòrnia, el porta a recórrer el món amb aquella velocitat que el surfista aconsegueix en la baixada de l'onada.

«El surf tenia aquell horitzó propi, aquest marc de terror que el diferenciava de la resta de les coses, i per descomptat de tots els esports que jo coneixia: podies practicar surf amb els amics, però quan les onades es posaven perilloses, o quan et ficaves en un embolic gros, mai hi havia ningú al teu costat», explica en els seus records. I més endavant comenta: «Les onades eren el camp de joc, però també la finalitat, la meta. L'objecte dels teus desitjos i de la teva adoració més profunda. I al mateix temps eren el teu adversari, el teu Nemesis, fins i tot el teu enemic mortal. El surf era el teu refugi, però també un entorn hostil. Als tretze anys havia deixat de creure en Déu, i aquest nou desenvolupament personal havia deixat un buit en el meu món. L'oceà s'assemblava molt a aquest Déu que no es preocupava de ningú: un poder infinitament perillós, més enllà de tot límit».

És en aquesta recerca i comprensió d'aquest nou Déu, l'església és el mar obert, on es connecta amb el món del surf anterior a l'home blanc, quan el mateix te-

William Finnegan; un surfista de la vida.

nia una importància religiosa. Del temps en què els sacerdots *Kahunas* beneïen les marejades, assotaven l'aigua amb enfiladisses per provocar l'aparició de mar de fons i alguns romponents tenien *heinas* (temples) a la platja perquè els devots poguessin resar a les ones. Sembla obra del destí que la feina del seu pare el porti en l'inici de la seva adolescència al bressol del surf: Hawaii.

William Finnegan va començar en el

món de les lletres escrivint poemes. Va arribar al periodisme en els vuitanta, quan va aterrar a Sud-àfrica buscant onades, però va acabar fent classes al Grassy Park, un col·legi per a nens negres en els anys de la segregació racial. «Aquí vaig començar a interessar-me pel periodisme polític i a perdre interès per l'altisonant ficció americana», explica a *Años Salvajes*. Porta signant a la *New Yorker* des de 1983 i a les seves pàgines ha narrat guerres, guerrilles, injustícies darrere de la petjada de la violència al Sudan, Moçambic, Nicaragua, Sud-àfrica o Mèxic.

Finnegan és un periodista i escriptor guardonat amb nombrosos premis. Premi John Bartlow Martin (1994 i 1996), l'Edward M. Brecher (1997), el Sidney Hillman (1998), entre altres. Guardonat aquesta vegada amb el premi Pulitzer 2016, *Años Salvajes* és una fascinant història d'aventures. Al lector no li cal saber de surf, com als lectors de Jules Verne no els feia cap falta saber de viatges submarins. Finnegan l'atrapa en el tub d'una onada, fa que senti aquella adrenalina i velocitat que l'uneix al mar, i li mostra el món a través d'aquell oceà indomable que el transporta. Una recerca incessant que és, també, la del sentit de la seva vida.